# Zijn partij die al op de grond ligt geeft hij nog een trap na

Posted on 26 juni 2021 by Paul Verburgt

45 jaar geleden werd een man premier van Nederland die met eentonige regelmaat verkondigde dat hij de politiek verafschuwde. Hij was liever professor in Nijmegen gebleven, zo moesten we begrijpen, dicht bij zijn Eugenie die hem nu vanwege zijn Haagse besognes zo vaak moest missen.

Dat hij wel wat beters te doen had, mochten we ook afleiden uit zijn demonstratieve gespijbel. Dan waren zijn collega's hem opeens 'kwijt', maar zag tv-kijkend Nederland hem gnuivend opduiken bij de Tour de France of met Joop Zoetemelk een rondje fietsen.

## Drie van Breda

Allengs werden deze incidenten een vast patroon, door de media in geuren en kleuren uitgeserveerd. De irritaties in Den Haag groeiden, omgekeerd evenredig aan de effectiviteit van 's mans kabinetten.

Maar het grote publiek lustte er wel pap van. Vergeten was zijn wankele start als minister van justitie, toen hij stamelend moest toegeven dat hij een oorlogsmisdadiger had laten ontsnappen. Vergeten ook het zeer conservatieve abortusbeleid met de sluiting van de Bloemenhove Kliniek als provocerend hoogtepunt. Vergeten ook de zeer omstreden vrijlating van de 'Drie van Breda'.

## Bloemetjes aan de buitenkant

Van een stroeve katholieke brekebeen was de man getransformeerd in een buitenstaander die even clownesk als vilein zijn eigen nest kon bevuilen. Een populist pur sang.

En een onverzettelijke machtspoliticus die wist hoe hij moest afrekenen  met tegenstanders, met name 'Ome Joop', de leider van de PvdA, Joop den Uyl. Bloemetjes aan de buitenkant, beton aan de binnenkant, zo omschreef hij zichzelf.

## Fanatiek

Deze man heet Van Agt. Hij is inmiddels 90, broos en kwetsbaar. Jongeren zullen waarschijnlijk nooit van hem hebben gehoord en ouderen kennen hem als de paradijsvogel die ik hiervoor beschreef.

En ja, insiders weten ook dat ergens in de afgelopen decennia bij Van Agt een knop is omgegaan. Toen transformeerde hij nog een keer, nu van excentrieke oud-premier tot fanatiek verdediger van de Palestijnen. Israël is voor hem een bezettende macht, die agressie pleegt en burgers in met name Gaza opzettelijk dood.

## Ronduit antisemitisch

Van enige terughoudendheid is geen sprake. Met terreurorganisatie Hamas is hij dikke maten en van PLO'er Abbas, dictator van de West Bank, nam hij recent nog een hoge onderscheiding in ontvangst.

Het bracht hem in het kamp van mensen die ronduit antisemitisch zijn. Het deert hem niet. Eigengereidheid is zijn tweede naam.

## Nieuwtje van het jaar nul

Zo nu en dan hoorde je dat Van Agt boos was of op GroenLinks had gestemd, maar dat was het dan wel. *Tempus fluit*, om het eens Agtiaans te zeggen.

Deze Van Agt heeft recent zijn lidmaatschap van het CDA opgezegd, 'na jarenlang aarzelen'.

Een nieuwtje van het jaar nul zou een normaal mens zeggen, maar de media schreven er uitgebreid over. Na Pieter Omtzigt en Sywert van Lienden nu ook al Van Agt, was de teneur.

Wat een onzin. De verrassing is hooguit dat Van Agt kennelijk nog lid was.

## Trap na

Zijn motivering – een paar door het CDA afgewezen moties over het Palestijns-Israëlisch conflict – is er met de haren bijgesleept. In de afgelopen jaren sinds zijn bekering tot de Palestijnse zaak heeft het CDA talloze malen anders gestemd dan Van Agt wilde.

Resteert maar één conclusie: het was een mooie gelegenheid om de partij waaraan hij zo veel te danken heeft en die altijd correct met hem is omgegaan, een trap na te geven. Juist nu die partij uitgeteld op de grond ligt.

Meneer is geen politieke outsider, maar een politiek dier. Een heel bepaald dier.